

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 26EK/1873/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121353547
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Húšťová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121353547.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 53 255 739, proti povinnému: M. I. C., G.: X.X.XXXX, M.. P.. Š. XXXX/X, XXX XX L., zák. zast. 1): O. I., G.: X.X.XXXX, Š. L. XX, XXX XX C., zák. zast. 2): K. O., G.: X.X.XXXX, M.. P.. Š. XXXX/X, XXX XX L., pr. zast.: JUDr. Lenka Polák Csikyová, advokát, Hlavná 137, 080 01 Prešov, IČO: 42 384 061, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 9,39 eur s prísl., nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa §61I ods.3 Exekučného poriadku zamietá.

II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 14.05.2021 domáhal od povinného vymoženiu peňažnej pohľadávky vo výške 9,39 eur spolu s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozhodnutia Okresného súdu Prešov, sp. zn. 13C/271/2011 zo dňa 30.4.2012. Poverením zo dňa 15.07.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Dušan Sopko, so sídlom exekútorského úradu Okružná, 059 21 Svit, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 353EX 886/21.

2. Zákonným zástupcom povinného bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie dňa 26.07.2021 a dňa 09.08.2021. Návrh na zastavenie exekúcie súdny exekútor doručil súdu dňa 30.08.2021.

3. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie podanom prostredníctvom zákonného a právneho zástupcu žiada o zastavenie exekúcie. Povinný sa vyjadril, že: „Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch: ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že 10-ročná premlčacia doba sa vzťahuje len na istinu a úroky z omeškania priznanú exekučným titulom so splatnosťou do právoplatnosti tohto rozsudku, t.j. splatné do 23.06.2012. Na úroky z omeškania splatnosť ktorých nastala po 23.06.2012 (od 24.06.2012) sa vzťahuje 3 ročná premlčacia doba. Ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie dňa 11.05.2021 nebol premlčaný len nárok na vymoženie istiny vo výške 9,39 EUR a úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 442,28 € od 06.03.2008 do 23.06.2012 (pozn. v priebehu súdneho konania až do právoplatnosti rozsudku premlčanie spočívalo) celkovo vo výške 180,73 EUR, ako aj nárok na náhradu trov súdneho konania vo výške 337,20 €.10.Povinný zároveň uvádza, že zvyšnú časť vymáhaného peňažného nároku: Istinu vo výške 9,39 €, Úrok z omeškania: 9,5 % ročne zo sumy 442,28 € od 06.03.2008 do 23.06.2012 vo výške 180,73 €, Náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo

výške 337,20 €, Trovy exekučného konania v príslušnej výške má záujem uhradiť v celkom rozsahu, avšak majetkové pomery neumožňujú úhradu celej vymáhanej sumy jednorázovo. Povinný podotýka, že vzhľadom aj na existenciu iných dlhov, po poručiteľke zdedil, nie je z jeho strany možné uhrádzať splátku v sume vyššej ako je 50,-EUR mesačne. Osobitne povinný predkladá žiadosť o povolenie úhrady vymáhaného nároku (v nepremlčanej časti) v splátkach.“

4. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom zástupcu tak, že: „Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného (povinného) nedošlo k úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, dňa 18.10.2012. Máme zato, že účelom exekučného konania je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom alebo inom konaní. Súd, resp. poverený súdny exekútor, ktorý koná vo veci exekúcie je príslušný konať iba vo veci exekúcie, z čoho vyplýva, že exekučný súd rovnako ako poverený súdny exekútor nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. Ak by exekučný súd, resp. súdny exekútor meritórne skúmal súlad plnenia, na ktoré zaväzuje rozhodnutie, či je v súlade s hmotným právom, pôsobil by exekučný súd, resp. súdny exekútor ako konajúci o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu, ktoré je exekučným titulom, čiže ako orgán tretej inštancie. Exekučným titulom je v tomto prípade právoplatné a vykonateľné rozhodnutie. Akékoľvek prostriedky obrany mohol žalovaný (povinný) uplatniť v súdnom konaní. V exekučnom konaní ich zásadne nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu.“ K námietke premlčania oprávnený uvádza nasledovné: „Podľa § 110 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) „Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.“ Premlčacia doba je teda pri práve priznanom právoplatným súdnym rozhodnutím je v zmysle ustanovenia § 110 Občianskeho zákonníka 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 18.10.2012 neexistujú žiadne pochybnosti o premlčaní priznaného práva. Od 1. januára 2020 nadobúda účinnosť zákon č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa určujú pravidlá pre ukončenie exekúcií začatých pred 1. 4. 2017, tzv. staré exekúcie. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov „Stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.“ Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov „Ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.“ Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov „Pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.“ Oprávnený zastáva názor, že povinný neuviedol žiadnu skutočnosť a nepredložil žiaden dôkaz spochybňujúci vymáhaný nárok. Predmetom tvrdení povinného môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, avšak ich spoločným znakom je to, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. K predmetnej veci uvádzame, že povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených vo vyššie citovaných ustanoveniach. Oprávnený využil svoje dispozičné právo a po zastavení starej exekúcie podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie dňa 11.05.2021. Vzhľadom na to, že zo strany povinného nedošlo k úhrade dlžnej sumy v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na vyššie uvedené nesúhlasíme so zastavením exekúcie.“ K žiadosti povinného o možnosť úhrady pohľadávky v splátkach oprávnený uvádza nasledovné: „Oprávnený súhlasí so splátkovým kalendárom v pravidelných splátkach v sume 50,- € mesačne, a to vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom september 2021, pod stratou výhody splátok až do úplného splatenia celého

dlhovaného peňažného plnenia. V prípade omeškania povinného, čo i len s jednou splátkou, žiadame súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu v súlade s Exekučným poriadkom.”

5. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

10. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádza z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného, súd dospel k názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný.

12. Podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "Občiansky zákonník"), ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

13. Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

14. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia

po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o ukončení niektorých exekučných konaní"), ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.

17. Podľa § 10 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

18. Podľa § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa návrhom uplatňuje nárok na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky a návrh je podaný po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, a to bez toho, aby bol povinný na splnenie pohľadávky vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, alebo bez toho, aby s povinným bola uzavretá dohoda o postupnom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu.

19. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

20. Podľa § 8 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, exekučné konanie sa končí právoplatnosťou uznesenia súdu o zamietnutí námietok alebo uznesenia súdu, ktorým sa námietky odmietli. Ak námietky neboli podané, exekučné konanie sa končí doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu. Ukončením exekučného konania sa považuje poverenie na vykonanie exekúcie za vrátené.

21. Súd konštatuje, že povinný neuviedol a nepreukázal žiadny dôvod na zastavenie exekúcie. Pohľadávka oprávneného nie je premlčaná, pretože počas vedenia "starej" exekúcie - sp. zn. súdu 15Er/898/2012 (sp. zn. exekútora EX 24845/12) premlčacia doba neplynula, spočívala (dočasne sa zastavila). Spočívania premlčacej doby znamená, že premlčanie neplynie, ak si veriteľ nárok uplatnil na príslušnom orgáne. Uplatnenie nároku ale nemusí zakaždým "skončiť" jeho priznaním (resp. vymožením), ale môže nastať skutočnosť, že konanie bude zastavené. Zákon uvádza, že ak veriteľ riadne pokračuje v uplatnení nároku, tak počas uvedeného obdobia premlčanie neplynie, ale spočíva. Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní stanovuje obdobie, dokedy si oprávnený musí uplatniť pohľadávky, ktoré boli vymáhané v exekúcii - oprávnený môže nový návrh na vykonanie exekúcie podať do jedného roka od ukončenia starej exekúcie. Oprávnený po zastavení starej exekúcie podal nový návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 9 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní. Oprávnený iba využil svoje dispozičné právo. Exekučný súd súčinnosťou od Okresného súdu Spišská Nová Ves, na ktorom sa viedlo staré exekučné konanie pod sp. zn. 15Er/898/2012, zistil, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo zaslané na súd Spišská Nová Ves dňa 21.07.2020. "Staré" exekučné konanie sa skončilo doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu. Teda dňom 21.07.2020 bolo ukončené "staré" exekučné konanie. Dňa 14.05.2021 bol doručený nový návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Doba jedného roka na podanie nového návrhu na vykonanie exekúcie začala plynúť dňa 22.07.2020 a skončila dňa 22.07.2021. Súd konštatuje, že oprávnený podal nový návrh v zákonom určenej lehote jedného roka (dňa 14.05.2021). Pohľadávka oprávneného preto nie je premlčaná.

22. Čo sa týka vymáhaných úrokov z omeškania, súd taktiež poukazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní a na ustanovenie § 10 ods. 1 toho istého zákona. Pokiaľ ide o úpravu premlčania, bude v zásade platiť, že oprávnený v „začatí konaní riadne

pokračuje“ aj vtedy, ak podá opätovný návrh na vykonanie exekúcie do jedného roka po ukončení exekučného konania. Inými slovami, jednoročné obdobie po ukončení exekučného konania má z hľadiska možnosti povinného namietať premlčanie rovnaké účinky, ako keby počas tohto obdobia riadne prebiehalo exekučné konanie. Aj keď Občiansky zákonník stanovuje inú premlčaciu lehotu, v tomto prípade sa bude postupovať podľa Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ktorý ustanovuje, že pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok, to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby. Uvedený zákon tiež ustanovuje, že na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g). V ustanovení § 53 ods. 3 písm. g) je uvedené, že súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa návrhom uplatňuje nárok na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky a návrh je podaný po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, a to bez toho, aby bol povinný na splnenie pohľadávky vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, alebo bez toho, aby s povinným bola uzavretá dohoda o postupnom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu. Za opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky treba považovať úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania, pokiaľ sú priznané exekučným titulom do budúcnosti. Opakujúcim sa príslušenstvom nie sú náklady spojené s uplatnením pohľadávky, trovy základného konania priznané exekučným titulom ani zmluvná pokuta, aj keď je priznaná do budúcnosti. Vyššie spomenuté ustanovenie sa nepoužije pri postupe podľa Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní. V tomto prípade oprávnený postupoval podľa Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní a podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Preto súd nepostupoval podľa ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku. Z vyššie spomenutých dôvodov súd konštatuje, že úroky z omeškania nie sú premlčané.

23. S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že skutočnosti uvádzané povinným nie sú kvalifikovaným dôvodom na zastavenie exekúcie (povinný neuviedol skutočnosti, ktoré po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia), preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

24. Povinný žiadal priznať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%, a to vo výške 73,20 eur.

25. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov konania a trovy štátu.

26. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodovaním o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

28. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

29. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

30. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Exekučný súd konštatuje, že povinný v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie nemal úspech (povinný navrhol exekúciu zastaviť, avšak exekúcia zastavená nebola), preto exekučný súd za súčasného podporného (subsidiárneho) použitia CSP uplatnil zásadu úspechu vo veci zakotvenú v

ustanovení § 255 CSP a nepriznal povinnému náhradu trov exekučného konania tak, ako je to uvedené v druhom výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.